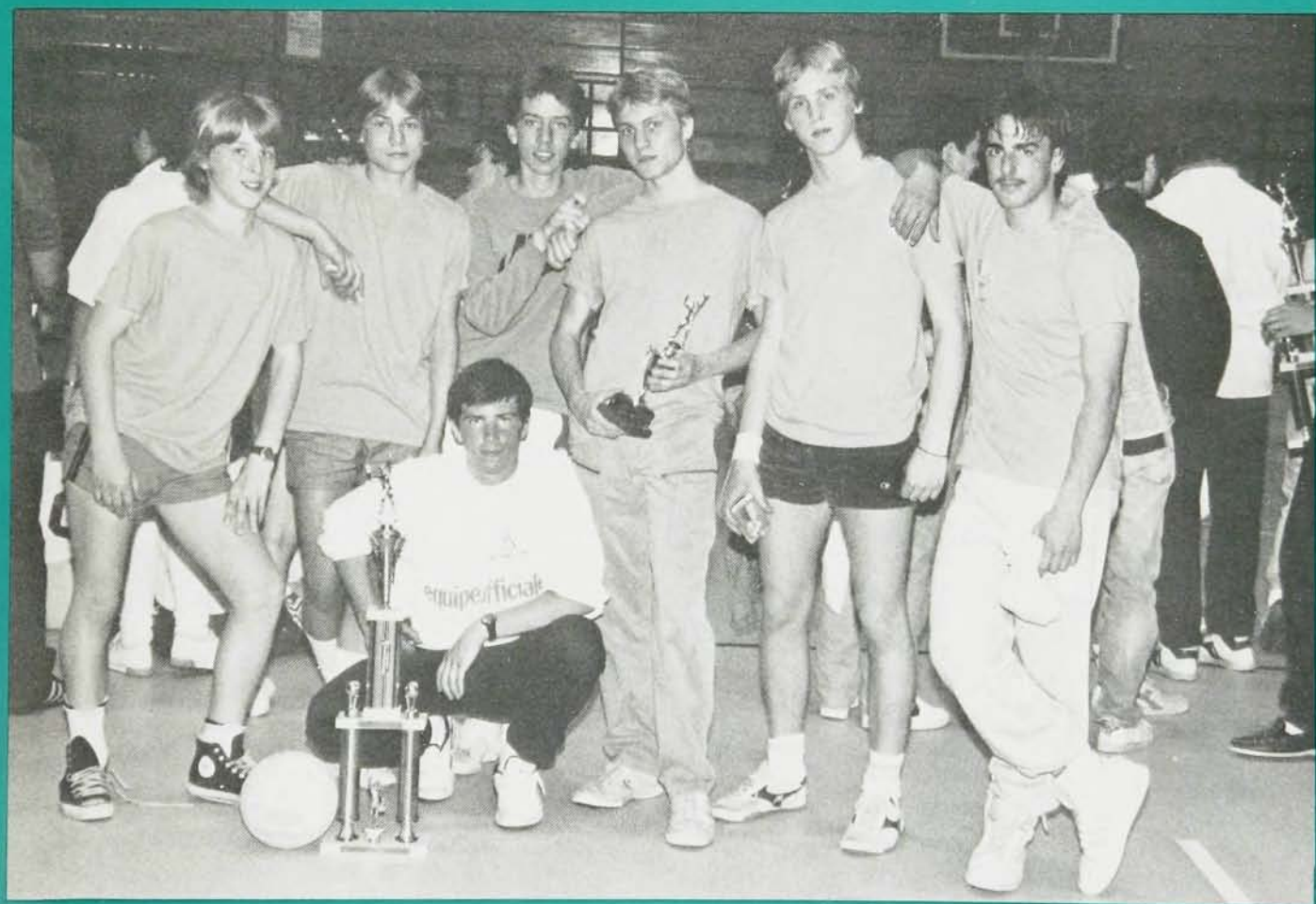

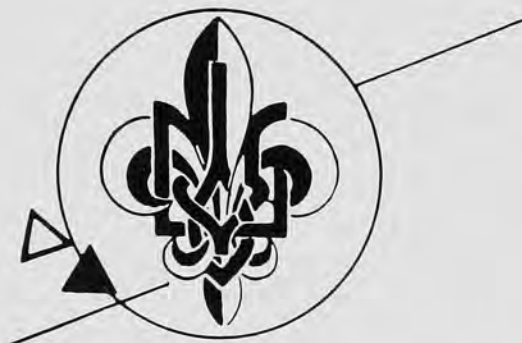
ЮНАК

ГРУДЕНЬ — DECEMBER 1986

«Юнак» — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця — всього 10 чисел
в році.
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ

Сторінка

1. В місяці грудні вшановуємо пам'ять добродія Пласту — Митрополита Андрея Шептицького
2. Вчимося співати колядки і щедрівки
3. Андріївське свято — пл. сен. Галя Бродович
4. Із давніх вірувань Християнської України — Вітер — Г. Л. Н.
5. Свято Святого Миколая — Л. Храплива-Шур
Молоде перо: Лист до св. Миколая — Надія Намурен
6. Молоде перо: Дорога Касандро! — Катруся Горіх
7. Різне та цікаве — Що таке целюлоза, Аркуші та рулони — П. Утевська
8. Успіхи наших друзів — Лариса Романишин-Баєр
Повідомлення про ЮМПЗ
9. Чи знаєш Ти про УСП?
10. Спорт — Пластовий відбиванковий турнір — Д.С.
13. Шкільний рік в УПМС — о. Є. Небесняк
14. З українського життя в Бразилії — Корнелій Шмулик
Загадки
15. Майструємо: Пташині хатки
17. Хроніка: Табір станиці у Вінніпезі — пл. розв.
Христя Каліцінська
В Нью Йорку злучилися два курені
По морю, по морю... пл. розв. Дам'ян Гандзій
22. Вітер — Юрій Ярмиш
23. Список датків на Пресфонд „Юнака”

● Усі редакційні матеріяли слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріяли згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

Редагує колегія

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:

пл. сен. Роман Копач

ст. пл. Роман Ващук

пл. сен. Тоня Горохович

ст. пл. Олесь Кузишин

пл. сен. Олександра Юзенів.

На обкладинці: Дружина Пласту з Пассейку яка здобула перше місце в групі юнаків у великому турнірі відбиванки, що відбувся в Нью Йорку заходами референта спорту КПС в 3СА

Світлив ст. пл. Михайло Худик, ЧК

ЮНАК

ГРУДЕНЬ — DECEMBER

Ч.П. 11 (272)

РІК XXIV

Інтернаціональне стандартно-серійне число

0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА “ЮНАКА”

\$20.00 американських доларів

Ціна одного прим. — \$2.00

YUNAK - Ukrainian Monthly Magazine, Published by PLAST PUBLISHING INC.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2, Tel. (416) 769-7855

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N.Y., 11702. U.S.A.

З ДРУКАРНІ Мирона Баб'юка, 1525 Emerson St., Rochester, N.Y. 14606 U.S.A.

В МІСЯЦІ ГРУДНІ ВШАНОВУЄМО ПАМ'ЯТЬ ДОБРОДІЯ ПЛАСТУ — МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

*Митрополит Андрей
до молодих українців*

Не покидай свого народу!

„Ти належиш до українського народу. Від-
ректися свого народу—це річ нечесна, тим біль-
ше тоді, коли спонукою до того, як звичайно буває,
є матеріальна користь. Той, хто в такий спосіб
покидає рідний нарід, заслуговує на погорду, і то не
лише в своєму рідному народі, але й у народі, що
до нього перейшов. Чесні люди не будуть його
шанувати, а й він сам, у глибині серця буде себе
стидатися. Закиди совісті в такої людини не раз є
причиною того, що вона, наперекір своїй совісті,
робиться ворогом власного покинутого народу і
стає в ряди тих, що його переслідують. Тому
держися того народу, в якому Господь Бог покли-
кав тебе до життя. Держися свого рідного народу

Митрополит Андрей Шептицький серед дітвори під час Свята
Українська Молодь Христові 1933 р. у Львові.

навіть і тоді, коли одруження злучило тебе з особою
іншої національності”.

ЗІ СЛОВА МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В 1932 РОЦІ НА СВЯТІ „МОЛОДЬ ХРИСТОВІ”

„Бачу у Вас гарячу любов до Батьківщини-
України, любов, що йде аж до пожертви, не раз до
повної жертви собою. Ви з тих, що з ентузіазмом
ішли в бій, щоб покласти буйні голови на полі сла-
ви. Признаю, що це перша й найважливіша прикмета,
якою молодь відзначається. Християнство — це
любов так, як Євангелія — це наука любови. А що
Ваша любов до Батьківщини готова на всякі
жертви, то це також прикмета глибока й дійсно
християнська, бо в християнстві без жертви собою
нема правдивих цінностей.

Та попри цінності маєте ви й деякі хиби, що до
них молодість завжди схильна і що через них і
найкращі наміри можуть бути не тільки зведені
наніщо, але навіть можуть стати шкідливими. Свої
гадки й свій спосіб бачити речі ви надто часто

хочете накинути іншим, часом навіть засобами на-
сильства. При найбільшій любові до батьків, ча-
сто вважаєте себе мудрішими й ліпшими від них,
легковажите їх раду, а відкидаючи авторитет віку
й досвіду, можете вкінці дійти до відкинення всяко-
го авторитету, навіть авторитету Церкви і Бога.
В поступованні часом дається пірвати до
нерозважних кроків, неприготовані рветися до пра-
ці для загалу і до політики. По найменшій жертві
для Батьківщини часто бажаєте загального при-
знання і нагороди за ту жертву. „Жертва одної
хвилини” не заступає довголітньої муравлиної пра-
ці. Не зриває одної хвилини, тільки безупинним
трудом і многими жертвами аж до крові й смерті
багатьох поколінь підноситься нарід”.

ВЧИМОСЯ СПІВАТИ КОЛЯДКИ І ЩЕДРІВКИ

ВОЗВЕСЕЛИМСЯ

Allegretto
Досить жваво
Piano *mf*

КОЛЯДА

І. ВОЗ - ВЕ - СЕ - ЛІМ - СЯ ВСІ РА - ЗОМ НИ - НІ, ХРИС - ТОС РО -

ДИВ - СЯ В БІД - НІЙ ЯС - КИ - НІ. ПО - СЛІД - НИМ ВІ - КОМ СТАВ ЧО - ЛО -

ВІ - КОМ, ВСІ У - ТІ - ШАЙ - ТЕСЬ НА ЗЕМ - ЛІ.

2. ВСІ УТИШАЙТЕСЬ НА ЗЕМЛІ НИНІ.
ХВАЛУ ВІДДАЙТЕ БОЖІЙ ДИТИНІ,
В ЦІМ БОЖІМ ДОМІ, ХРИСТУ МАЛОМУ,
КОТРИЙ УВЕСЬ СВІТ ВІДКУПИВ.

3. ПІСНІ СПІВАЙМО ЗВУЧНО ТА МИЛО,
І ТОРЖЕСТВУЙМО ВСІ РАЗОМ ШИРО.
„СЛАВА ВО ВИШНІХ, А МИР ДЛЯ НИЖНИХ”
ВЕСЕЛО СВІТУ ГОЛОСІМ.

ДОБРІЙ ВЕЧІР ТОБІ

— два голоси —

ШЕДРІВКА

І. ДО - БРІЙ ВЕ - ЧІР ТО - БІ, ПА - НЕ ГО - СПО - ДА - РЮ.

РА - ДУЙ - СЯ! ОЙ РА - ДУЙ - СЯ ЗЕМ - ЛЕ, СИН БО - ЖІЙ НА - РО - ДИВ - СЯ.

2. ЗАСТЕЛЯЙТЕ СТОЛИ ТА ВСЕ КИЛИМАМИ.
РАДУЙСЯ! ОЙ РАДУЙСЯ ЗЕМЛЕ,
СИН БОЖИЙ НАРОДИВСЯ.

3. ТА КЛАДІТЬ КОЛАЧІ З ЯРОЇ ПШЕНИЦІ.
РАДУЙСЯ! ОЙ РАДУЙСЯ ЗЕМЛЕ,
СИН БОЖИЙ НАРОДИВСЯ.

ОЙ, СИВАЯ ТА І ЗАЗУЛЕНЬКА

— ТРИ ГОЛОСИ —

Andantino

ШЕДРИВКА

2. УСІ САДИ ТА І ОБЛІТАЛА.
ШЕДРИЙ ВЕЧІР, ДОБРИЙ ВЕЧІР.
ДОБРИМ ЛЮДЯМ НА ЗДОРОВЛЯ.

3. А В ОДНОМУ ТА І НЕ БУВАЛА.
ШЕДРИЙ ВЕЧІР, ДОБРИЙ ВЕЧІР,
ДОБРИМ ЛЮДЯМ НА ЗДОРОВЛЯ.

АНДРІЇВСЬКЕ СВЯТО

Андріївське свято має своє походження у поганському святі Калити. Зразу це було свято бога-сонця, а опісля стало святом-символом дівчої і хлоп'ячої долі. Це було шукання пари, готування до наступного весільного сезону. Наші предки вірили, що піснями, діями, ритуалами можна собі причарувати добру долю. Дівчина хотіла знати, у якій родині їй суджено бути, чи буде мати доброго чоловіка, яке її майбутнє життя. Хлопець мріяв про гарну дівчину, дружину, добру господиню і матір для дітей.

ГОТУВАННЯ ДО СВЯТА

Вранці до сходу сонця дівчата йшли і ламали вишневі гілки, ставили їх у воду та просили долю, щоб гілки зацвіли до Нового Року. Коли зацвітуть, то дівчина знайде свою долю. Коли ні, то дівчина або не вийде заміж, або вийде, але не буде щаслива.

Зі сходом сонця дівчата, зібравшись в одній хаті, пекли чарівні балабушки. Це все відбувалося у супроводі магічних співів. Після спечення виймали балабушки з печі та парували-складали по два, називаючи їх іменами хлопця та дівчини. Після цього заготовляли інші речі до чарування: свічки, папір, віск, гілки з калини, влаштовували печеру чародія на подвір'ї, зносили різну одягу для передягнення.

Головним однак було приготування до печення коржа-калити. Усі хлопці та дівчата приносили до

хати, де відбувалося печення, по жмені борошна на печення „калити”. Мед приносили тільки хлопці, мак і воду тільки дівчата. Починало місити коржа мале хлоп'я, а далі місили по черзі всі дівчата, а саджаючи в піч співали:

Наше сонечко, засвіти,
Нашу доленьку пригорни.
Земле-матінко породи,
Радість, щастя приведи.

„Калита” — це був круглий великий корж із чотирма дірками на одному краї, із виробленим узором „кривого танцю”, витисненим сонцем, місяцем і зірками. Після спечення коржа хлопці мастили його медом і переплітали через дірки червону стрічку.

У день св. Андрія вечеря була пісна, але різноманітна стравами: каша, голубці із пшоном і гречаною кашою, вареники з капустою, сливами, пиріжки і пампухи.

ВЕЧЕРНИЦІ

Увечері молодь сходилася до одної хати. У часі вечериць співають, ворожать долю, хлопці скачуть, щоб укусити „калиту”, яка висить на червоних стрічках із стелі.

Усі андріївські пісні магічні, мають привернути добру долю. У цих піснях під іменем Андрія треба розуміти бога подружжя.

Дічата співають:

„Радість щастя принеси
Нашу долю приверни”...

а далі:

Андрію, Андрію, мій великий добродію,
Коноплі ті сію, дай мі Боже знати,
З ким їх буду молоденька брати,
З ким на рушник буду ставати....”

Хлопці мріяли про подружжя з молодою вродливою дівчиною. Із цих пісень знаємо, що молоді звертали увагу на маєтки, але такі більше на взаємну любов:

„Любий, милий озовись!
Та до мене прихились!
Ти маєш воли та корови,
А Маруся чорні брови...”

Ще інша пісня каже:

Ой матусю, горох точу,
Чорнявого хлопця хочу!
Він чорнявий, я білява,
Я ся йому сподобала”.

У цій пісні дівчина бажає собі найкращого хлопця. Вона точить горох через шкіряне решето.

Гірший горох відходить, а краший залишається. Так незугарні хлопці відійдуть, а гарний-суджений залишиться.

Ще одна пісня, яка тепер добре знана, хоч із трохи зміненими словами:

„Била мене мати
Калиновим прутом
Та й щоб я не стояла
З молодим рекрутом...”

Калина здавна вважається чарівним деревом-зіллям вірного кохання. Тому калиновий прут має силу привернути дівчині справжнього любого-судженого.

* * *

В андріївських звичаях та традиціях є багато нам незрозумілого. Але ми мусимо дивитися на ці звичаї не на тлі сучасного життя, але на тлі давньої культури, вірування і життя наших предків. Щойно тоді зможемо зрозуміти й оцінити це святкування.

Релігія наших предків була почитанням сил природи. Головним богом був бог-сонце, бог-Дажбог. Отже, „калита” під стелею — це був символ сонця й бога-шлюб, мак у коржі символізував зорі в небі та віщував великий урожай, багатство, достаток.

„Калита”, намащена медом, це жертва тому богів, бо мед — це солодощі життя. Хлопець, який підскочить і вкусить „калиту”, приєднається до того добродійства і буде щасливий та багатий. Того, який не „доскочив”, замашували саджею і водою, бо вірили, що вогнем і водою очищать того юнака, що його нечиста сила не допустила вкусити „калиту”.

У піснях, привітаннях, побажаннях і жартах — у всьому спрямовано увагу на підбір пари, на шире кохання, на одруження.

Це молодече свято Андрія, як і Купала, популярне і шановане впродовж віків у народі в Україні дійшло у звичаях та піснях аж до нас і ми повинні його продовжувати.

Подала пл. сен. Галя Бродович

ІЗ ДАВНІХ ВІРУВАНЬ ХРИСТІЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

ВІТЕР

Давні вірування про вітер, — цей рух повітря спричинений нерівністю температури, — що збереглися до наших часів в казках та приповідках України, доказують, що на Україні вітер вважався своєрідною силою, ворожою людині й небезпечною. Вітер, як демонічна сила в казках часто приймає людський вигляд — і тоді він зветься вітровий або

вітрюга — сердитого дідугана, що живе далеко за морями й коли моргне одним вусом, тоді постає вітер а коли поморгає обома вусами, тоді може знятися така буря, що світ перевернеться. На Гуцульщині розказують, що вітер, так як і люди, живуть родинами а в народній казці про „Івана і жінку його, вітрову дочку” вітер, щоб задовольнити

бажання жінки, пориває її матір а свою тещу, щиро її гостить а потім відносить її додому.

На Київщині про ненормальних дітей говорили, що вони народилися „з вітру“, а про людину, про яку не знали, куди вона ділася, казали „появився з вітром“ або „шукай вітра в полі“. Вірили теж, що коли зірветься великий вітер, то це знак, що „хтось повісився“. Коли хтось спішився то говорили, що він „жене як дідько вітром“ а нелюбій особі говорили „іди під три вітри!“

У народніх піснях України вітер часто фігурує як

післанець: „Повій вітре на Вкраїну, де покинув а дівчину“ — а теж як спліткар: „Коли б вітри не віяли а громи не били, коби, любку, не вороги, ми би ся любили!“ Про людину нестійких поглядів говорили, що він „куди вітер віє“ а „Бідному все вітер в очі“, тобто бідному все наперекір. Вітер не має гідности, він легкодух: „Прошу тебе, не зрадь мене, бо а молоденька, ти не вітер буйний в полі а я не билина, є у тебе отець-мати, в мене є родина!“

За „Шляхом“

Г.Л.Н.

СВЯТО СВЯТОГО МИКОЛАЯ

Свято святого Миколая, єпископа Миру в Малій Азії, припадає на 19 грудня. У давній традиції в той день вільно було селянам варити пиво, бо звичайно це було лиш право пана. Тому в честь святого Миколая варили пиво та справляли гучні гостини. Однак, не ця традиція затрималася в нас. Святий Миколай вже за свого життя на землі любив потайки помагати потребуєчим, зокрема дівчатам, яким підкидав посаг, щоб могли вийти заміж. І тепер вважають його опікуном та помічником, головно дітей, рибалок та всіх, що в небезпеці. Багато є легенд про його чудотворний рятунок людей. Та в нас найбільше закріпився звичай, що святий Миколай приносить у свій день чемним дітям дарунки. Цей звичай треба плекати в домах, школах, молодечих організаціях. Проте ж спрямувати всі сили на те, щоб

таким обдаровуванням надати якнайбільше виховного змісту. Роздача дарунків повинна в'язатися з відповідною сценкою, деклямаціями та піснями дітей. Важливо, щоб гарно прийняти та пошанувати Святого, не лиш одержати дарунки. Святий Миколай не повинен бути подібний до популярного в країнах нашого поселення Сента Клоаса. Святий Миколай — угодник Божий і має право нагороджувати чи карати поведінку дітей. Його дарунки повинні мати теж виховне значення, як ось українські книжечки чи передплати на українські дитячі журнали. Не в величині чи дорогій ціні цих дарунків сила, а в тому, що діти їх добре заслужили.

„Українські народні звичаї“

Л. Храплива-Щур

ЛИСТ ДО СВ. МИКОЛАЯ

Надворі вже вечоріло. Чорні хмари більше і більше закривали синє небо; виглядало на бурю з великим дощем. Оленка сиділа на софі біля вікна, і сумно дивилася на всю ту картину, що відбувалася на вулиці перед її хатою. Через пару днів Різдво — подумала вона.

На вулиці всюди люди, гамір, кудись кожний спішить, діти на роверах їздять, а хто в м'яча бавиться. Кожний зайнятий своїм ділом. Це мабуть тому так, що приходить велике свято Різдво, задоволено з радістю подумала Оленка!

У хаті тихо, мама лежить хвора на простуду, не може навіть говорити — відібрало голос.

Вже зовсім близьенько Різдво, і мама мала співати в хорі колядки! І я також маю на церковнім

святі „Ялинки“ грати на фортепіано дві колядки, і деклямувати вірш „Ялинка“.

Оленка, вже декілька років відвідує з своєю родиною — те велике свято Ялинки. Вона не турбується за себе, що вона не навчиться вірша через те, що мама хвора! Оленка досить добре читає і говорить українською мовою, її мама завжди пильнує, щоб вдома говорила тільки українською мовою, а поза-тим вона також ходить і до української школи.

Прошлого року її батьки взяли з собою на Україну зустріти їхню рідню. Оленка не тільки бачила ту гарну країну, але багато за два місяці навчилася всього, і це певно допомогло їй краще в українській мові і дало більше поняття про культуру тієї багатой країни.

Дальше, бідна дівчина відводить свої думки, як

залагодити ці сумні пригоди. Брат її вчиться далеко у пілотській школі, і не знає Оленка чи він зможе приїхати на Різдво додому? Тато також по своїй праці десь поїхав, і ніби не певний чи повернеться на свято додому.

Оленка журиться — думає, думає, що їй робити. В хаті вже зовсім темніє. Вона встала, подивилася на свою маму, яка спала і тяжко дихала. Потім Оленка підійшла до ялинки, і запалила свічки на ній, і в кутку де висів образ прикритий вишитим рушником, який мамі подарили рідні, як ми їздили на Україну, вона запалила і лампадку. В хаті засяло різно-кольорове світло від прибраної ялинки різними кольористими забавками, які прикрашували не тільки зелену ялинку, а і прикрашували всю кімнату.

На вулиці почулися голоси співу колядок, дзвінки і різні святочні вигуки. Оленка подивилася радісно по всій кімнаті і повернулася до образу, і щось собі прошепотіла, і тихенько промовила ім'я святого Миколая. А, що як я напишу листа до святого Миколая! Може Він мені допоможе в моїй біді? Зробить, щоб моя мама виздоровіла і пішла колядувати, тоді я піду і побачуся з своїми товаришками і після колядок там у залі буде святочний обід для всіх, і святий Миколай напевно приїде з подарунками! Оленка скочила скоренько із стільця, і взяла зошит, олівець і почала писати листа. Вона так скоро і легко зачала писати і прохати, щоб святий Миколай поміг виздоровити її маму, і щоб тато і брат повернулися на свято додому: Як скінчила листа, її личко так усміхалося, вона була певна, що їй святий Миколай це все зробить. Оленка із своїми турботливими думками з листом у руках прилягла на софі і непомітно заснула. Снилися їй гарні дивні сни. На ранок Оленка проснулася, а біля неї сидів її тато. Вона дуже зраділа і обняла його з радістю, і сказала, що вона мусить скоро відіслати свого листа. Тато її попередив, говорячи, що він вже все залагодив. Мама її вже сиділа і

краще почувалася. В той день приїхав і брат. А на слідуючий день всі разом пішли на свято Ялинки. Мама могла вже співати, Оленка була дуже рада і весела, що все сумне стало радісним.

Після служби всі люди пішли до залі, де стояла велика гарно-прибрана ялинка. Багато людей було на тім святі, і Оленка зустрілася з своїми товаришками. Після смачного обіду, почалася мистецька програма. Всі співали колядки, грали на різних музичних інструментах, і говорили різні святочні деклямації. Оленці здавалося, що свято було найкраще від усіх свят. Вона певна була, що всі присутні були такої самої думки, як і вона. Після того всього приїхав з подарунками святий Миколай, який зайшов до залі з великим міхом подарунків на плечах, із великою палицею. Святий Миколай зразу розповів про свою подорож, розказував про великий мороз, сніг, все що діється на Україні. Пізніше попросив стілець сісти, бо він з далекої подорожі — змучився! Всі діти, малі і великі, кинулися до нього. Я також пробувала першою бути коло нього. Як дістала подарунок, я його обняла і за все подякувала йому.

Оленку обступили її товаришки і вона з великою радістю розповідала свої пригоди.

В залі була дуже весела атмосфера, всі були задоволені, і щасливі — кожний із старих старався поділитися своїми думками пригадуючи своє дитинство, і всі юнацькі пригоди з своїми друзями і рідними — як вони колись святкували Різдво в своїм ріднім краї — на Україні.

Надія Намурен

Надія Намурен, 19 років, з Кандей Вале, біля Сіднею (Австралія) за оповідання „Лист до Святого Миколая“ дістала третю нагороду — 30 доларів. Надія Намурен належала до середньої вікової групи учасників конкурсу. Конкурс проголосив Літературно-мист. клуб ім. В. Симоненка в Мельборні.

ДОРОГА КАСАНДРО!

Я так тішуся! Ти мабуть знаєш, що я тебе купила годину тому в крамниці за \$1.99. Ти мій щоденник! Я тебе назвала „Касандрою“, бо мені завжди це ім'я подобалося.

Спочатку я себе опишу. Я називаюся Анастасія Мистевич, мені чотирнадцять років, у мене русяве волосся з пасмами чорного, бронзово-зелені очі і я є дуже висока.

Відколи я пам'ятаю, я була в трьох сиротинцях, а рік і пів тому мене adoptувала родина з трьома хлопцями: Марком, Володимиром і Ромком. Їхнє прізвище є Мистевич.

Я справді не знаю, що сталося з моїми родичами, бо все, що мені сказали — це те, що наші сусіди мене і мою сестру принесли до сиротинця коли ми мали півтора року, кажучи що мама і тато згоріли в огні.

Моя сестра — це моя близнючка, але багато гарніша від мене, і її adoptувала родина, коли вона мала два роки.

Моя нова мама і тато обіцяли, що я можу знайти мою сестру, але я навіть не знала як вона називалася!

Одного вечора, коли я тільки що скінчила читати книжку про телепатію і почала собі бавитися,

намагатися сконтактуватися з приятельками. Я думала про кожну з них і кожній те саме казала: „Добрий вечір! Це я Анастасія Мистевич. Чи ти можеш до мене подзвонити?“

Але ніхто не дзвонив.

Тоді я поспробувала своїм сестрі вислати свої думки! Я сказала: „Добрий вечір! Це твоя сестра — близнючка Анастасія. Якщо ти мене чуєш, то прошу задзвони на 536-4029.... відразу!“

І тоді... телефон задзвонив! Я підскочила і зголосилася. Голос сказав: „Анастасіє? Це є твоя сестра Даруся!“

Катруся Горіх

8-ма класа

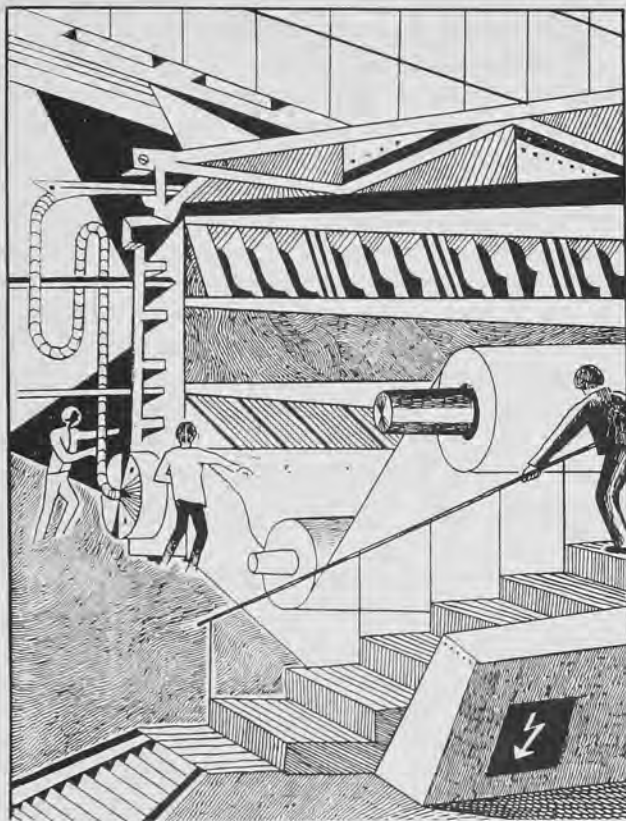
Із збірника „Струни“

Української Кооперативної Школи

ім. Ц. Паліїв — Торонто

РІЗНЕ ТА ЦІКАВЕ

ЩО ТАКЕ ЦЕЛЮЛОЗА

Усе на світі з чогось складається. Навіть прозора вода — з водню і кисню. А що вже говорити про дерево — не-прозоре, тверде. Виросло воно з маленького зернятка або жолудя, а стало он яким великим.

До складу деревини входить сила-силенна різних речовин. І серед них — целюлоза. Кора, стовбур дерева, його коріння, листя й глища — усе це складене з малесеньких клітин. Як дім із цегли. А стінки тих клітин утворені з целюлози.

Без целюлози не обійтися на багатьох виробництвах. Наприклад, на целюлозно-паперових комбінатах, де роблять папір.

Уяви собі ланцюжок, окремі ланки якого зроблені з цукру, а решта — із скла або з будь-якого металу. Якщо покласти ланцюжок у воду, він швидко

розпадеться. Ланки з цукру стануть солодкою водичкою, розчиняться в ній. А скло або метал залишаться собі такими, якими завжди були.

Щось схоже відбувається з деревиною, коли з неї виготовляють целюлозу. Існує рідина, що в ній, як цукор у воді, розчиняються всі складові частини деревини. Крім целюлози. Зветься ця рідина варильним розчином. У ній деревину проварюють і фільтрують крізь металеву сітку. Варильний розчин разом з усіма розчиненими в ньому речовинами стікає, а на сітці лишається чиста целюлоза.

АРКУШІ ТА РУЛОНИ

Целюлоза та деревна паперова маса і є найголовнішими складовими частинами паперу. Добувають усе це з деревини у спеціальних апаратах. Дерев'яні колоди розм'якшують певними розчинами, „перемелюють“ на „кашу“, а потім додають деякі речовини. Ось додали каніфольний клей. Це щоб не розпливалися на папері чорнило або фарба. Щоб папір був міцний, вносять певні смоли, які начебто „цементують“ його. А біла глина, що зветься каоліном, або крейда роблять папір білим, непрозорим, лискучим. Коли треба, щоб папір став кольоровим, додають барвники. І все це ретельно перемішується машинами. А далі однорідна маса виливається рівним шаром на металеву сітку. Це вже майбутній папір. Сітка поволі рухається, і вода стікає крізь дірочки в ній. А щоб швидше обезводнити папір, під сіткою встановлені пристрої, які відсмоктують воду.

В кінці машини міститься сушильний пристрій. Тут папір остаточно висихає.

А далі? Далі вже інша машина змотує готовий папір у рулони або розрізує його на аркуші.

Так народжується звичайний папір. Так народився і той, на якому надруковано книжку, що ти її зараз читаєш.

Щоб виготовити папір, треба затратити багато часу і праці. Пам'ятай про це, коли читаєш книжки, зокрема свої підручники. Бережи їх!

П. Утевська

Із збірки „Дарунки зеленого друга“

ЛАРИСА РОМАНИШИН - БАЄР

У цій рубриці пишемо звичайно про успіхи наших пластових друзів у різних ділянках так у Пласті, як і в громаді чи в науці або в спорті.

Тим разом хочемо поінформувати наших читачів про успіхи колишньої нашої членки, бо не всі продовжують пластування у старшопластунському чи сеніорському віці.

Лариса Романишин-Баєр, це колишня мешканка Денверу, Кольорадо, була там ученицею парафіяльної школи, членкою Пласту і Пластової Станиці. Була вона також учасницею групи народніх танків і літом ученицею літніх українознавчих курсів в Гарварді.

Тепер вона студенткою історії мистецтва у Вашингтонському університеті в Ст. Луїс, знайшла дуже вартісний оригінал документу Мікельанджеля.

Документ, якому приблизно 450 років має вартість біля 35.000 до 50.000 доларів. В ньому Мікельанджелью подає, які харчі він мав у своїй хаті. Документ належить до збірки рукописів, які передано університетові в 1862 році. Збірка також включає рукописи американських і англійських авторів, та американських президентів і її подарував американський промисловець Джордж Майснер.

Знахідка є дуже важлива тому, що у досі опублікованій збірці писань Мікельанджеля, що складається із шість томів, цього документу не має.

Про знахідку писала обширно американська преса в Ст. Луїс, подаючи також знімку Лариси.

Л. Романишин-Баєр кінчатиме свої студії у Вашингтонському університеті в травні 1987 року.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Міжкрайова Зустріч Ю.М.П.З. з нагоди 75-ліття Українського Пласту відбудеться в Онтаріо, Канада, від 8-23 серпня 1987 року. Дальші інформації будуть в черговому числі „Юнака”.

Організаційна Комісія ЮМПЗ-87

КОНКУРС ВІДЗНАЧКИ ЮМПЗ-87

Організаційна Комісія Ювілейної Міжкрайової Пластової Зустрічі, проголошує конкурс на відзначку ЮМПЗ-87 і звертається до всіх членів Пласту, а особливо до пластового юнацтва з пропозицією виготовити проєкт відзнаки ЮМПЗ-87. Проєкт має включати пластові мотиви, 75-ліття Пласту, місце ЮМПЗ-87 (Онтаріо, Канада) і дату.

Рисунки проєктів wraz із ім'ям, прізвищем, пл. ступенем, курінною приналежністю та адресою виконавця проєкту, слід вислати до 15-го грудня, 1986 р. до канцелярії, на адресу:

2199 Bloor Street West
TORONTO, Ont., M6S 1N2
CANADA

Організаційна Комісія ЮМПЗ-87

ЧИ ЗНАЄШ ТИ ПРО УСП

СТОРІНКА ПРО УЛАД СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА

КУРІННІ РАДИ

„Чорноморські Хвилі”

Рада відбулася в жовтні на Писаному Камені
Вибрано провід:
курінна: Рута Кисілевська
суддя: Рома Шипайло
писар: Марта Фіголь
реф. журналів: Христя Андрушків
Плянують: продовжувати свою працю при організуванні Морського Табору та брати участь в ЮМПЗ.

„Чортополохи”

Рада відбулася в жовтні в Гантері
Вибрано провід:
курінна: Ліда Борисюк
суддя: Марта Юзенів
писар: Мотря Кравченко
скарбник: Олена Захарчук
хронікар: Тереса Копаниця
хорунжа: Марта Самоутка
Плянують: видати співанник

„Побратими”

Рада відбулася в жовтні на Беркуті
Вибрано провід:
курінний: Андрій Лешишин
писар: Роман Гайда
скарбник: Мирон Кузик
реф. кандидатів: Альо Куріца
осередковий сходу: Борис Гайда
осередковий заходу: Андрій Сениця
Плянують: організувати водно-мандрівний табір та курінний табір для підготовки до МПЗ в Чикаго.

„Бурлаки”

Рада відбулася в жовтні
Вибрано провід:
курінний: Тарас Ковч
заступник: Марко Сидорак
писар: Петро Ковч
скарбник: Тарас Яцишин
Прийнято 4 нових членів та 5 кандидатів.

„Хмельниченки”

Рада відбулася у жовтні
Вибрано провід:
курінний: Михайло Грицак
заступник: Стефан Мельничук
писар: Андрій Титла
скарбник: Петро Тенюх
реф. кандидатів: Ігор Макаренко
інтендант: Ольо Шипайло
хорунжий: Андрій Стасів
Прийнято 1 нового члена.

„Перші Стежі”

Рада відбулася у жовтні
Вибрано провід:
Родова; Христя Ракоча Цвіль
Заступниця: Ляриса Крупа
писар: Ксеня Зелик
скарбник: Юля Федик
ред. Лука; Оріся Гриців
реф. кандидаток: Діана Григорчук
реф. доброго діла: Христя Троян

„Лісові Мавки”

Рада відбулася у вересні в Чикаго
Вибрано провід:
курінна: Туня Білик
суддя: Юстина Левицька
скарбник: Таня Німилович
реф. кандидаток: Христя Богач-Гонко
реф. на Канаду: Марта Хичій
хронікар: Аня Ганас
редактор Лісового Листка: Христя Кушнір
хорунжа: Ірця Білик
Плянують: підготовка 40-ліття куреня, виконання праці під час ЮМПЗ 1987, зложення датків на Залізний Фонд Пл. Видавництва та Комп'ютер-Фонд.

Пластовий Відбиванковий Турнір 1986 в Гантер Коледж Нью Йорк

Цей турнір, який відбувся 26-го квітня 1986 року в дуже добрих залах Гантер Коледжу Нью Йорк, був найбільшим пластовим турніром для всіх українських молодечих організацій і спортових клубів. В ньому брало участь 23 дружин.

Його спонзувала Крайова Пластова Старшина в ЗСА, під проводом спортивного референта при КПС ст. пл. Ігоря Струтинського ЧК і ст. пл. Андрія Данилюка ОХ. Обидва вони є бузші градуанти і активні інструктори на дуже популярних Спортивно-Вишкільних Таборах Загону Червоної Калини. Вони оба вложили в цей турнір дуже багато праці.

Турнір відкрив голова КПС пл. сен. Ігор Сохан ЧК, бажаючи всім змагунам приємного і доброго турніру. Головним суддею був пан Богдан Гайдучок, а до помочі йому були пл. сен. Ігор Сохан, ст. пл. Аскольд Хемич, пл. скоб Маркіян Івашків, Сумівець друг Іван Лешук і Сумівець друг Петро Плісак.

Кожний змагун/ка турніру одержали на пам'ятку спеціальний „Ті-шirt” з турніру (роботи ст. пл. Андрія Черника ХМ).

Дружина „Гамбіз” — перше місце в групі жінок

Дружина „СУМ” Пассейк — перше місце в групі юначок

Гра за перше місце в групі мужчин поміж „Хмельниченками” а „Чорноморцями”

Гра за перше місце в групі мужчин поміж „Хмельниченками” а „Чорноморцями”

Дружина „Чорноморців” — перше місце в групі мужчин

Висліди поодиноких змагань:

МУЖЧИНИ

Дружина:	Виграні	Програні	Проценто	Пункти за	Пункти проти
Чорноморці	6	0	1.000	90	31
Хмельниченки	5	1	.833	79	59
УСК Нью-Йорк	3	3	.500	67	63
СУМ Йонкерс	3	3	.500	68	72
СУМ Гартфорд	2	4	.333	68	76
Чикаго Акули	1	5	.167	50	80
Пласт Клівленд	1	5	.167	43	84

ФІНАЛИ:

Гра за перше місце: Чорноморці проти Хмельниченків. Чорноморці виграли 15-9 і 15-7.

Гра за третє місце: УСК Нью-Йорк проти СУМ Йонкерс. УСК Нью-Йорк виграв 15-12 і 15-3.

Найкращий змагун: пл. сен. Любо Кормилук, Чорноморці.

Склад дружини Чорноморців:

1. Нестор Паславський
2. Павло Гунчак
3. Марко Паславський
4. Любо Кормилук
5. Олег Богатюк
6. Юрій Саєвич
7. Роман Бойчук

ЖІНКИ

Дружина	Виграні	Програні	Проценто	Пункти за	Пункти проти
СУМ Гартфорд—Нью Йорк	2	1	.667	41	34
Гамбіз	2	1	.667	40	35
СУМ Йонкерс	1	2	.333	38	39
Спартанки	1	2	.333	31	42

ФІНАЛИ:

Гра за перше місце: СУМ Гартфорд—Нью Йорк проти Гамбіз. Гамбіз виграв 15-13 і 15-13.

Гра за третє місце: СУМ Йонкерс проти „Спартанки.” СУМ Йонкерс виграв 15-9, 13-15 і 15-11.

Найкраща змагунка: ст. пл. Маруся Дармохвал, Гамбіз.

Склад дружини Гамбіз:

1. Ірка Дармохвал
2. Христя Дармохвал
3. Леся Дармохвал
4. Маруся Дармохвал
5. Наталка Федун
6. Наталка Моравська

ЮНАКИ

Дружина	Виграні	Програні	Проценто	Пункти за	Пункти проти
Пласт Пассейк	5	0	1.000	75	10
Пласт Вашингтон	4	1	.800	57	41
Пласт Н.Й. 3-ий Курінь	3	2	.600	54	40
Пласт Н.Й. 9-ий Курінь	2	3	.400	48	47
СУМ Йонкерс	1	4	.200	35	56
Пласт Філядельфія	0	5	.000	0	75

ФІНАЛИ:

Гра за перше місце: Пласт Пассейк проти Пласт Вашингтон. Пласт Пассейк виграв 15-6, 4-15 і 15-5.

Гра за третє місце: Пласт Н.Й. 3-ий Курінь проти Пласт Н.Й. 9-ий Курінь. Пласт Н.Й. 3-ий Курінь виграв 15-7 і 15-7.

Найкращий змагун: пл. розв. Роман Крамарчук, Пласт Пассейк.

Склад Дружини Пласт Пассейк:

1. Олесь Гной
2. Роман Ключас
3. Борис Береза
4. Роман Крамарчук
5. Андрій Яцикевич
6. Михайло Максимів
7. Олесь Крамарчук

ЮНАЧКИ

Група А

Дружина	Виграні	Програні	Проценто	Пункти за	Пункти проти
СУМ Пассейк	2	0	1.000	30	12
СУМ Йонкерс	1	1	.500	21	18
Пласт Вашингтон	0	2	.000	7	28

Група Б

Дружина	Виграні	Програні	Проценто	Пункти за	Пункти проти
УСК Нью-Йорк	1	1	.500	25	16
Пласт Нью-Йорк	1	1	.500	23	22
СУМ НЮ-Йорк	1	1	.500	15	25

ФІНАЛИ:

Гра за перше місце: СУМ Пассейк проти УСК Нью-Йорк. СУМ Пассейк виграв 12-15, 15-8 і 13-11.

Гра за третє місце: СУМ Йонкерс проти Пласт Нью-Йорк. СУМ Йонкерс виграв 10-15, 15-12 і 15-8.

Гра за п'яте місце: СУМ Нью-Йорк проти Пласт Вашингтон. СУМ Нью-Йорк виграв 15-6.

Найкраща змагунка: Христя Добрянська, УСК Нью-Йорк.

Склад Дружини СУМ Пассейк:

1. Оля Зілонка
2. Сузана Дупляк
3. Леся Філевич
4. Христина Кош
5. Христина Янців
6. Маріанна Косьцалек
7. Мотрія Палюх

Мусимо щиро подякувати панові Gary Wohlstetter, Hunter College Sports Director, за його співпрацю і визнання для української молоді. І як він сказав: „Я ніколи не сподівався, що цей турнір буде так добре організований і гра на такому високому рівні”.

Також щира подяка всім жертводавцям, без яких цей турнір би не відбувся: „Самопоміч” Пассейк, Нью-Йорк, Джерзі Сіті і Чикаго, Православна Кредитівка в Нью-Йорку, УСК Нью-Йорку, Пластова Станція в Нью-Йорку, Український Народний Союз, Український Братський Союз і Спортовий Вишкільний Табір Загону Червоної Калини.

З приємністю оголошуємо, що слідуєть пластовий відбиванковий турнір відбудеться дня 4-го квітня 1987 р. знову в Хантер Коледжі Нью Йорк. Всі дальші інформації станиці одержать в короткому часі.

Д.С.

Усі знімки виконав ст. пл. Михайло Худик, ЧК

ШКІЛЬНИЙ РІК В УПМС 1986-1987

По довгих тримісячних вакаціях семінаристи врешті вернулися до Малої Семінарії 19/20 вересня... і застали великі зміни в „архітектурі“ дому! А як же! Вже цілий місяць травень робітники, плачені очевидно Конгрегацією для Східних Церков, працювали над „модернізацією“ будови. В Римі майже всі українські установи перейшли процес відновлення, лише Мала Семінарія чекала на принагідну хвилину, щоби також і її змодернізовано. В першу чергу почалось від мешкальних кімнат ОО. Настоятелів, потім на подвір'ї розставлено сильні рефлектори, щоб дати можливість семінаристам і по вечері вигідно грати баскет, волейболь та копаний м'яч. Є в програмі, щоб наступного року змінити всі рами у вікнах Семінарії, головню в спальні хлопців, щоб зимою було їм тепліше „в царстві снів“! Приємно було приглядатись до відновленої структури.

Цього року число учнів зросло на три одиниці... все ж тішаться всі, що число не зменшилося. Цього року всіх учнів буде 29, розподілених по чотирьох класах: матурантів — 7, четверокласників — 8, в п'ятій — 8, в четвертій — 4, а в третій — 10! На 29 учнів восьмеро є новоприбулими. Коли брати під увагу країну походження, то Югославія надалі тримає жезл перемоги: їх є 15. З Англії — 5, з Німеччини — 1, з Канади — 2, із ЗСА — 3, і з Франції — 3: це наші три „мускетери“!

Дуже потішаючим фактом є це, що всі новоприбулі володіють добре українською мовою, так що в школі не буде тяжко з ними відразу „гаратати“ відповідну програму.

На початку до Семінарії загостив наш колишній учень з Канади, з Торонта, що минулого лютого висвятився на священника. О. Тарасові приємно було зустрітись з Малими Семінарисами та з його колишніми Отцями Настоятелями. Він і відправив в семінарійній капличці Службу Божу, в час якої виго-

лосив зворушливу проповідь, дякуючи всім тим, що помогли йому дійти до священства.

Семінаристи по своєму повороті до Семінарії застали прекрасну літню погоду, що триває і по сьогоднішній день. Щодня постійно сонце видає на світ Божий з 28/29 степенів теплоти!!! Всі сподіваються, що така погода триватиме надалі: все ж приємніше вчитися, коли надворі красенько висвічує ясне сонечко.

Перед самим початком шкільного року, як велить звичай, відбулась триднівниця. Три дні підряд 28-29-30 вересня, ввечері приходив економ обителі УКУ о. Гліб і в коротких проповідях накреслював важливість самодисципліни та вироблення в собі побожних чеснот, щоб успішно пройти шкільний рік, бо в Семінарії семінарист не лише вчиться, а й виховується. В останній день відбулись Сповіді.

Перше жовтня — офіційний початок шкільного року: це празник — Покрови Матері Божої. Рано о. Ректор, о. М. Пришляк, відправив торжественну Службу Божу, а по обіді пішло на прогулянку „на виноград“!! Це вже „віковична“ традиція УПМС. З вереснем та жовтнем доспіває виноград, і тоді надходять винозбори... а коло Риму не бракує винотоків. Минулими роками ішлося прямо до винотоку та купувалося цілий один ряд, а тоді семінаристи могли їсти винограду досхочу! Цим разом всі пішли до одного великого салезіянського інституту Пій XI, що має свою власну друкарню. Там і друкуються українські книжки. Тут о. Економ привіз нам винограду, що ми запили, за італійським звичаєм кількома каплями вина! Гарна була ота прогулянка по якій всі вернули домів змучені, але задоволені. На жаль, треба було братися серйозно до науки, ой-йой-йой....!!!!!! На тім не кінчаємо, бо впродовж року помічатимемо дальші статті про діяльність нашу!!!!

о. Є. Небесняк

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В БРАЗІЛІЇ

УКРАЇНЦІ КУРИТИБІ МОЛЯТЬСЯ ЗА ЖЕРТВИ ЧОРНОБИЛЯ

У неділю, 13-го липня ц.р. в українській католицькій церкві Різдва Божої Матері була відправлена Служба Божа та Панахида за померлих в наслідок катастрофи в Чорнобилі.

Службу Божу відправив о. Августин Діткун, ЧСВВ. У своєму запальному слові він зворушив громаду до сліз. А потім попросив вірних молитися за жертви вибуху.

Перед вівтарем була символічна могила, накрита синьо-жовтим прапором, зверху терновий вінок, а внизу було написано „За померлих і хворих у Чорнобилі”.

Під час Панахиди стояли два прапороносці, які тримали український і бразилійський національні прапори, а старші жінки і чоловіки коло могили тримали засвічені свічки. Під час співу „Вічна пам'ять” прапори були опущені додолу.

Співав церковний хор під орудою Адама Барана. Бразилійська телевізійна станція безпосередньо передавала перебіг цієї Служби Божої. Прибуло багато громадян на це сумне відзначення нашого болю і тривоги за долю українського народу. А на закінчення цієї жалібної відправи хор проспівав пісню „Боже Великий”.

ВИСТУП „ВЕСНІВКИ”

Дня 9-го серпня ц.р. любителі української пісні й музики в Куритибі мали нагоду послухати концерту

у виконанні хору „Веснівка” з Торонто. Виступ відбувся в Українському Релігійному Центрі „Полтава”.

Хор „Веснівка” під диригуванням Квітки Зорич-Кондрацької виконав ряд українських пісень, починаючи піснями „Заповіт” й „Думи мої, думи”.

Слухачі з захопленням нагороджували довготривалими оплесками кожний виступ хору. А на кінець вечора д-р Василь Іваницький — голова фундації ім. Тараса Шевченка у Буенос Айресі, подякував за чудовий виступ „Веснівки”. У хорі беруть участь молоді дівчата, які ширять й розвивають українську культуру у вільному світі.

ФОЛКЛЬОРНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Від 15-го до 24-го серпня ц.р. в Куритибі відбувся 25-ий Інтернаціональний фолкльорний фестиваль Парани, в якому взяли участь різні мистецькі ансамблі, між ними наш український „Барвінок” з Куритиби. Наша танцювальна група виступала 21-го серпня. Українська програма складалася з танців і пісень. Крім танцювальної групи молоді, танцювали й малі діти. Як звичайно, наші українські танці своєю веселістю, спритністю викликали ясні оплески. Особливо глядачі оплескували виступ дитячого гуртка. Хор під проводом Адама Барана виступив зі свіжою відновленою програмою. У порівнянні з виступами інших фолкльорних ансамблів, український був одним з найкращих.

Корнелій Шмулик

ЗАГАДКИ КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

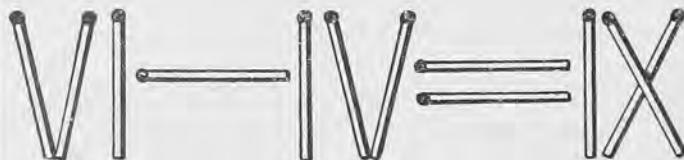
Прочитайте зашифроване тут прислів'я про книжку. Перш ніж почати розгадувати його, зверніть увагу на розміщення книг, тоді легше буде знайти ключ для відгадки.

КРАНШАИЄГАВАНЕВЩЩАСАТІСУТТІШУАЄК

ВИПРАВТЕ ПОМИЛКУ

Візьміть 12 сірників і зробіть з них таке рівняння, як показано на малюнку. Рівняння, як бачите невірне, бо з нього виходить, що

Перекладіть один сірник так, щоб рівняння було правильне.

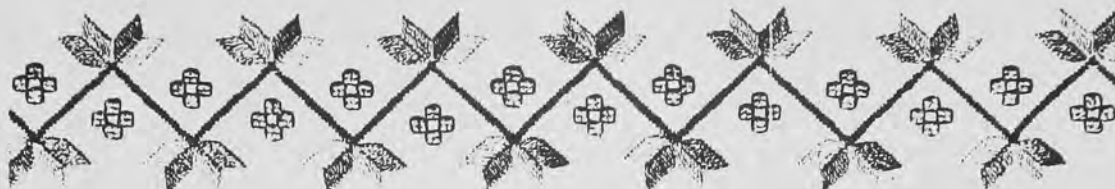
Розгадки в наступному числі „Юнака”

УВАГА!

УВАГА!

УВАГА!

Юнаки і юначки, які підготовляються до третьої юнацької проби на ступінь скоба/вірлиці можуть тепер найти потрібний їм матеріал до точок 3 і 4 на сторінках „Юнака” у „листах” з поодиноких країн та статтях з описами українського поселення в цих країнах.

МАЙСТРУЄМО

ПТАШИНІ ХАТКИ

(Один тип для вісьмох різних пташок)

Кожний з нас любить пташок. І напевно кожен з нас хотів би мати „свою” пташку.

Найкращий спосіб притягнути пташок до свого города або своєї „крівки” в таборі — це забезпечити пташок хатками. Але знай, що ця хатка мусить мати відповідну величину і бути приміщена на відповідній висоті й у відповідному місці — різно для різних родів пташок.

Подумай, для якої пташки хочеш збудувати домок. Збудуй його й прикріпи на терені табору, а на другий рік перевір, чи то „твоя” пташка замешкала його.

Всі хатки є збудовані за одним взором. Різниця лише у вимірах самих хаток та отворів. Хатки найкраще робити з соснового (pine), кедрового (cedar) або секвояного (redwood) дерева. Конструкція хаток є дуже проста і всі вісім родів можна зробити з трьох дощок, шириною 4, 6 і 8 цалів. Товщина дощок 3/4 цала.

Перед, зад і дах є з дошки однієї ширини, а боки й дно з другої.

Шість перерізів пилкою, і ти маєш всі шість потрібних частин. Тепер заокругли роги дна і верхки

боків, щоб поробити щілини для продуву, та проверти відповідної величини діру в передній стінці.

Скриньку збий 2-цалевими цвяхами. Дно прикрути 1 і 1/2-цалевими мосяжними шрубами ч. 6 з плоскими головками, щоб можна було його легко вийняти до чищення. Задню стінку даху притни скісно, щоб вона щільно прилягала до заду. На сідало вживай 1/4 або 3/8-цалевих патичків. Зверху помалюй фарбою, що її вживають до малювання домів.

Готові хатки прибий на дереві або на стовпі, в отвертому місці — не в густому листі — і не за близько одну від одної.

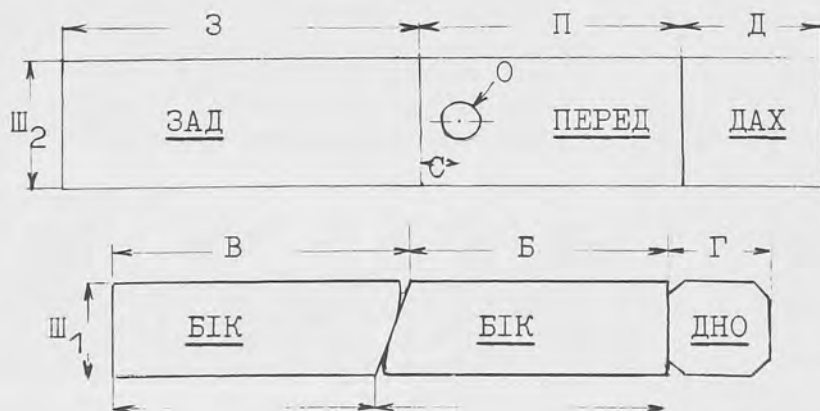
Поданих вісім пташок — це ті, що їх найчастіше стрічаємо на терені північної Америки.

За „Бойс Лайф”

Література:

Е. Жарський, *Природа України*, Вид. Шк. Ради, Нью Йорк,
Ted Pettit — *Birds in your back yard*,
Birds — Golden Books — ілюстрований атлас,
Bird Study — брошура до іспиту вмілости американських скавтів.

ПТАШКА	Всі виміри є в цалях для $\frac{3}{4}$ цалевої дошки										Висота хатки над землею, стіп
	Ш ₁	Б	В	Г	Ш ₂	З	П	Д	С	О	
Волове очко House wren	$3\frac{5}{8}$	$9\frac{1}{4}$	$10\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{8}$	$5\frac{5}{8}$	14	9	7	$1\frac{5}{8}$	1	5 - 15
Синиця пухляк Chickadee	"	$10\frac{1}{4}$	$11\frac{1}{2}$	"	"	15	10	"	$1\frac{3}{4}$	$1\frac{1}{8}$	"
Синичка двобарвна Titmouse	"	"	"	"	"	"	"	"	"	$1\frac{1}{4}$	"
Смовзик Nuthatch	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	8 - 20
Дятель червоноголовий Red-headed woodpecker	$5\frac{5}{8}$	16	18	$6\frac{1}{8}$	$7\frac{5}{8}$	$22\frac{1}{4}$	$15\frac{7}{8}$	$9\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{4}$	2	5 - 15
Ластівка білогрудка Tree swallow	"	9	11	"	"	15	$8\frac{3}{4}$	"	"	$1\frac{1}{2}$	"
Синюшка червоногруда Bluebird	"	10	12	"	"	16	$9\frac{3}{4}$	"	"	"	"
Мухоловка чубатка Crested flycatcher	"	$10\frac{1}{4}$	$12\frac{1}{4}$	"	"	"	10	"	2	2	8 - 20

ШКІЦ РІЗАННЯ
ЧАСТИН З ДВОХ
ДОШОК.

За „В дорогу з юнацтвом”

ТАБІР СТАНИЦІ У ВІННІПЕЗІ

Учасники та провід табору „Кіньми кругом” 86

Дорогий „Юначе”!

Цього року Пластова Станиця у Вінніпезі організувала спільний юнацький табір, під час якого учасники мали змогу їздити на конях. Табір відбувся від 24-го липня до 2-го серпня в Кемп Кипечевин, біля Клір озера, в західній Манітобі. Табір дав нам змогу оглянути природу західньої Манітоби та побачити околицю поселення перших українських іммігрантів у Канаді. В таборі взяло участь 31 учасників: 19 юнаків і 12 юначок.

Можна сказати, що цей табір був підготовою до МПЗ 87, бо брали участь юнаки і юначки із різних станиць. Приїхали юнак і юначка із Ванкуверу, юначка із Калгари, юнак і юначка із Міннеаполіс, юначка із Торонто, та дві юначки із Оттави.

Комендантом табору був пл. сен. Петро Мигалюк а коменданткою пл. сен. Мотря Кидонь.

В четвер, 24-го липня о год. 8:00 відбулася збірка під домівкою. „Запакували” автобус, попрощалися із родичами та вирушили в дорогу. Подорож тривала приблизно 4 години. Приїхавши на місце, почали розтаборюватися. Після вечері було відкриття. В п'ятницю рано нас завезли до стайні на інструктаж і підготовку на прогульку. Юначки та юнаки дістали своїх коней, вчилися як їх чистити, сідлати, як сісти і найважливіше — як на них їхати. Незабаром, коли

почалася їзда, навколо загородженої площі було чути веселий крик їздців. Чим швидше коні бігли, тим голосніший був гомін їздців. Після обіду поїхали над озеро вправляти на вітрогонах.

Спочатку вправляли на суші, вчилися як ставати на дошку, як піднести вітрило і як його тримати. Захмарилося і почав накрапати дощ, але багато юнаків і юначок радо скакали у воду, щоб спробувати у воді те, що навчилися на суші. Після вечері була несподіванка: почалася велика буря. Всі почали трохи журитися, особливо коли юнаки щораз прибігали з вісткою, що ще одне шатро впало. Коли дощ перестав, нам дозволили вернутися до своїх підтаборів, щоб перевірити стан наших шатер. Якимсь чудом декотрі шатра були цілком сухі, але більшість юнаків і юначок мали мокрі спимішки, в яких не можна було спати. Яка розв'язка? В кухні повісили шнури, щоб можна було сушити мішки. Але сушити таким способом потребувало багато часу. Треба було видумати якесь зайняття, щоб юнацтво було задоволене. Отже від 10-ої до 1-ої год. тривали юнацькі забави. Коли більшість мішків були майже сухі, ми пішли спати.

В суботу був день висушування. На щастя погода була чудова. Всі речі треба було витягнути із шатра, повитирати шатро. Линви були розтягнені в

Юнаки і юначки біля пам'ятника, де поховані жертви епідемії шкарлятини, біля озера Паттерсон

обидвох підтаборах, щоб висушити мішки та вогкі речі.

Із цих пригод повстала 16 точка таборового правильника: після вставання усі мішки мають бути в пластикових торбах.

Увечорі відбулося хрещення табору. Після довгих дискусій вибрано назву „Кіньми кругом”. При ватрі всі одержали таборіві светери. В неділю ми дотрималися цьогорічного гасла та оглянули околицю, де поселилися перші українські імігранти в Канаді, які приїхали в 1890-1910 роках шукати кращого життя. Спочатку поїхали до містечка Город, де були присутні на Службі Божій. Опісля були запрошені на обід в церковній залі. Відтак ми оглянули одну із перших шкіл, Запоріжжя, яка була збудована в 1900-их роках.

Також оглянули старі церкви і цвинтарі, де поховані імігранти, відвідали ферму пана Свистуна, про якого зробили фільм англійською мовою під назвою

Юнаки під час їзди на конях

„Найсильніший чоловік у світі”. Пан Свистун вже помер, але він лишив свою ферму до оглядання туристам. Біля ферми були залишки першого шкільного автобуса. На фермі були реставровані завдяки панові Свистуніві перші житла імігрантів т. зв. „буди”, зроблені із глини і соломи. Бачили ми печі, в яких імігранти пекли хліб. Побачивши ці житла і печі, ми зрозуміли яке тяжке життя мали ці наші імігранти і як тяжко вони мусли працювати, щоб утримати родину. Через їхній труд наша культура так гарно розвинулася в Канаді.

Поїхали ми до Петтерсон озера, щоб відвідати і помолитись над могилою, де поховано 42 дітей імігрантів і двоє дорослих, які померли протягом трьох тижнів на шкарлятину. Нам стало дуже сумно, думаючи про це горе, яке новоприбулі родини мусли пережити, коли вони приїхали до цього чужого краю, шукаючи кращого життя. Також відвідали містечко „Ольга” та ферму пана Бойчука, який вже має 85 років. Його жінка власними руками збудувала модель українського села.

В понеділок юнаки попросилися з юначками і вирушили у свою дводенну прогульку на конях. Юначки вирушили у одноденну прогульку. На тій прогульці довідалися, що Манітоба має правдиві гори. Всі були досить помучені, коли вилізли на найвищу вершину в Манітобі „Болді Мавтейн”.

Коли вернулися назад до табору, вправляли купальські пісні та хороводи.

У вівторок юнаки повернулися і розказали про свої пригоди. Того дня юнацтво обходило свято Івана Купала. Тому юначки зварили юнакам смачну вечерю. Після вечері юначки виводили купальські пісні. Перед виступом юначки журилися, бо треба було чекати на юнаків, а велика чорна хмара зближалася до нас. Виступ вийшов успішно, без дощу. Але з вінками була проблема. Лише кілька юнаків відважилося скочити в озеро, бо вода в озері спричинює т. зв. „swimmer's itch”. Якраз перед купальською ватрою почав падати дощ. Всі побігли до їдальні де відбулася ватра без вогню, та гарно забавлялися.

В середу дівчата мали нагоду поїхати на прогульку на конях. Після першої їзди декотрі юначки трохи настрашилися, бо впали з коня, але по обіді, коли поїхали другий раз, вже сміливіше їхали. Всі повернулися на вечерю задоволені, але трохи змучені.

В п'ятницю ми ліквідували табір і перенеслися до церковної залі в Городі. Спочатку було офіційне закриття табору, де всі одержали посвідки та відзначки. Пізніше все спакували, почистили площу та вирушили в дорогу до Города. По дорозі мали дозвілля на конях або в містечку Васагамінг. Вечером в залі була забава. Всі були дуже задоволені і танцювали до пізна. Під час забави юнак і юначка дістали торт на свої 17-річчя, які припали під час

Юнаки і юначки маршують в параді у Давфіні з нагоди Українського Фестивалю.

На авті пл. уч. Василь Балюта і пл. розв. Аркадія Кидонь

табору. У суботу треба було дуже рано вставати, щоб заїхати на час до Давфіну. Ми всі були змучені, але знали, що треба скоро вирушити, бо ми мали

брати участь у параді з нагоди Українського Фестивалю в Канаді. Ми хотіли на цій параді добре пописатися впорядом, бо друг Теодор з нами годинами вправляв впоряд. Парада тривала годину. По дорозі можна було чути гарні коментарі, коли ми переходили. Друг Теодор був приємно здивований нашим виступом. Під час фестивалю ми пішли на гарний концерт української музики і танців. Після концерту мали дозвілля, з'їли вечерю і готовилися їхати назад до Вінніпегу. По дорозі додому всі прощалися із новими товаришами та пригадували собі всі пригоди і приємні хвилини на таборі. Побачимося знову на ЮМПЗ 87 в Торонто!

СКОБ!

пл. розв. Христя Каліцінська
2-ий курінь ім. Княгині Ольги
Вінніпег

В НЬО ЙОРКУ ЗЛУЧИЛИСЯ ДВА КУРЕНІ ЮНАЧОК

В п'ятницю 10-го жовтня 1986 року у Пластовій Станиці в Нью Йорку відбулася кошова збірка юнацтва, яку вже давно приготували. В тому дні злучилися два курені юначок, а це 18-ий ім. Олени Пчілки і 2-ий ім. Лесі Українки в один курінь, який від тепер буде 2-им куренем УПЮ-ок, тому що юнацький правильник вимагає, щоб останній з черги переставав існувати курінь з найнижчим числом.

В Пластовій Станиці Нью Йорку вже від довшого часу щораз менше стає юнацтва і немає надії, щоб в найближчих роках був великий приплив. Це було і причиною, що треба було злучити курені юначок в

одне, з тим, що третій курінь 30-ий звільнив до УСП останніх своїх п'ять юначок і перестав існувати.

На кошовій збірці станули востаннє усі три зв'язкові до звіту станичному пл. сен. Ю. Савицькому, а він попрощав їх від цілої станиці, подякував їм за довгу працю з юначками і вручив кожній на прощання квіти.

Відтак зв'язкові скинули юначкам хустини, а перебираюча обов'язки зв'язкової наложив їм нові зелено-чорні, які юначки вибрали собі як доказ, що вони тепер в одному курені.

Хоча ця кошова збірка була для юначок закін-

Зв'язкові пл. сен. Н. Самокіш і ст. пл. Оля Стасюк скидають хустки своїх юначок...

...а пл. сен. О. Кузьмович передає їм нові хустки для одного куреня

Юнаки і юначки виструнчені до пластового гимну

ченням одної частини їх юнакування, то однак і вони і зв'язкові та станичний старалися, щоб ця подія не була сумною, а щоб дивитися з оптимізмом в майбутнє, що один сильний курінь буде краще працювати і буде здобувати більші успіхи.

Всі висловлювали надію, що може прийде знову колись час, що число юнацтва збільшиться і можна буде відновити 18-ий а відтак 30-ий курінь УПЮ-ок.

Після кошової збірки передано станичному прапору зліквідованих куренів і вони будуть тепер

Усі три зв'язкові і виховниці ст. пл. Христя Стеранка слухають з усміхом слів станичного

розв. Ксеню П'ясецьку, курінним писарем пл. уч. Ярину Ференцевич, курінним скрабником пл. уч. Лізу Шмотолоху. Господарями куреня є пл. уч. Ліда Гной і пл. прих. Таня Головінська, хорунжою пл. уч. Наталя Олинець а хронікарем пл. уч. Галя Кузишин.

Курінь відразу почав підготовлятися до близької „Орликіяди”, вибрано на підставі окремого іспиту 12 членів загону, а інші підготовляли проєкт на виставку, яка все відбувається на „Орликіяді”.

Станичний в Нью Йорку пл. сен. Юрій Савицький прощає квітами і пластовим привітом зв'язкових. На знімці ст. пл. Оля Стасюк і пл. сен. Мотря Мілянич

спеціально хоронені прикрашувати пластову домівку. До прапорів куренів юначок буде долучений також прапор 21-го куреня УПЮ-ів ім. Євгена Коновальця, який розв'язався з браку членів вже перед трьома роками.

Тепер 2-ий курінь УПЮ-ок ім. Л. Українки буде мати три великі гуртки тому, що на Листопадовому Апелі перейшов до юнацтва один рій новачок. Зараз після кошової збірки відбулася курінна рада на якій вибрано новий провід куреня. І так курінною обрано пл. розв. Христю Головінську, курінним суддею пл.

Станичний прощає зв'язкову 2-го куреня пл. сен. Н. Самокіш

ПО МОРЮ, ПО МОРЮ...

Кожний учасник будь-якого табору часто чув ці слова. Але є один табір, де для його учасників ці слова набувають, так би мовити, практичного значення.

Щороку в день закриття звичайних таборів, о годині 4-ій по полудні відбувається відкриття Морського табору. Його учасники мають нагоду використовувати морський виряд у пластовій атмосфері. В той же час вони також мають можливість зустрітися з пластунами й пластунками з далеких стейтів — з Дітройту, Каліфорнії, а навіть із Канади.

Під час пообідньої тиші учасники плывуть вітрильником по озері

Цього року табір відбувся від 26-го липня до 2-го серпня при озері Журавлина в Адірондак стейт парку. В ньому взяло участь 22 юнаки, 24 юначки та 24 булавних й інструкторів. Місцем табору був острів, розташований 6 миль від стоянки човнів. Члени 25-го куреня „Чорноморці” везли увесь виряд автами та тягарівками до стоянки, а звідти човнами й канойками до острова. Учасники табору поставили шатра, збудували кухню, „капітанський стіл”, машини та пристань.

Пл. розз. Марта Перфилєва пробує триматися лямки як моторівка тягне її озером

Під час табору кожний учасник мав заняття з таких ділянок як вітроплавання, вітрильництво, канойкарство, скіперство, водне лещетарство, водне мандрівництво, плавання, погодознавство, навігація тощо. Крім того, треба було здати два іспити вмілостей, але більшість учасників здала навіть три. До початку табору рекорд був сім вмілостей (на однотижневому таборі). До кінця цього табору пл. розз. Юрко Граб з 5-го куреня Ньюарку здобув дев'ять вмілостей і побив таборовий рекорд.

День на таборі починався о 6:15 і після руханки хлопці плили півмилі канойками. Після снідання таборовики брали участь в різних ділянках, які тривали по 90 хвилин. Щодня було по п'ять таких ділянок і групи пластунів мали ротатії в їх виконанні. Після вечері була ватра. За тиждень відбулося дві великі гри з водного поло. Половина дружини грала в канойках, а друга половина у воді. Учасники табору мали нагоду їздити на водний туб.

Ст. пл. Ігор Терленький пробує зловити м'яч під час гри „водного поло”

Пл. розз. „Во-во” Боднар зачав їсти перед „смачного” і тепер пробує довгими вилками дістати їжу з капітанського стола

Метою табору було здобути знання про морське пластування. Його учасники швидко освоїли морські звичаї. Наприклад, „капітанський стіл” є велика арена на землі, відзначена каміннями, на яку ніхто не сміє стати. Ті, що стають на „стіл”, ідуть „до води”. Також ніхто не має права їсти перед капітанським побажанням „смачного”. Ті, що забудуть це, як кару, мусять придумати спосіб дістати їжу зі середини „стола”. Іншим звичаєм є клич „Доброго вітру”. Кожний чорноморець має псевдо. Голова табору називається „капітан”, а не „комендант”. Відкриття табору відбувається о 4-й годині по полудні, бо в той час 27-го квітня 1918 року всі українські кораблі в Чорному морі підняли український прапор.

Капітаном цього року був ст. пл. Влодко Темницький. Це вже другий раз „Пан Гарячка” (псевдо) був капітаном і другий раз проводив

табором, де більше половини учасників не тільки сказали, що вони вернуться наступного року, але також заявили, що вони хотіли б мати двотижневий табір.

Опікуном табору був Ігор Слабіцький (Срібний Іван), а заступником капітана та керівником праці — ст. пл. Ігор Терлецький.

Морський табір був такий цікавий, що один бурлака знайшовся на таборі — ст. пл. Петро Ковч. Він помагав інструкторам у всіх ділянках. Інші члени куреня „Чорноморці”, і навіть юнаки, працювали булавними та інструкторами.

Хоч небагато було соняшних днів, учасники та виховники вірили, що цьогорічний табір був надзвичайний.

С.К.О.Б.! — Доброго вітру!

пл. роз. Дам'ян Гандзій
5-ий курінь, Ньюарк.

ВІТЕР

Молодий веселий Вітер прилетів здалеку. Він мчав навипередки з теплими хвилями океану, жартував із гнучкими пальмами. Грався в піжмурки з маленькими мавпочками у непрохідних зелених джунглях. Надвечір він зморився і заснув.

А ранком Вітер не впізнав навколо себе нічого. Він був на лісовій галявині. Жовто-зелене, мідяне, багряне листя тріпотіло на сірих гілках. Легесенький туман пестив верхівки дерев.

Між деревами йшла, наче пливла зовсім юна дівчина. Вона то розтавала в тумані, то струнка срібляста постать її виблискувала в косих осінніх променях. Дівчина низенько нахилилася, збираючи якесь насіння, і співала ніжну й журливу пісеньку.

Вітер тихо підкрався до дівчини і раптом погладив її довгу золотаву косу.

— Ой, хто це? — злякалася дівчина.

— Це я! Глянь пильніше й ти побачиш мене!

— Так... Я, здається, бачу... І не бачу!

Вітер засміявся.

— Не диво. Я ж Вітер! А ти хто?

— Я господиня Осіннього лісу. Навіщо ти прилетів? Хочеш, щоб хутніше прийшла сюди Зима? Хочеш зірвати все листя, щоб я зникла?

— Ні, навіщо ж так? Не бійся! — стурбувався Вітер. А коли він чогось турбувався — розгойдувалися дерева, облітало листя, ховалися птахи в гніздах.

— Давай дружити! — вигукнув гаряче Вітер і закружляв дівчину по галявині у стрімкому танку.

— Облиш мене, облиш! — хвилювалася та. —
Адже я зникну, надовго зникну!

І вона повільно розтанула в голубому осінньому повітрі...

Вітер став темніш темної хмари. Але темніш оголених дерев він стати не міг. Жовто-зелене, мідяне, червоне вбрання лісу самотньо лежало на землі.

Смутний Вітер вихром помчав по світу, зриваючи останнє, вогке від холодних дощів і туманів, листя. Слідом за ним нечутно ступала велична Зима...

Серед океанських хвиль, на верховинах, у нетрях вічно-зелених лісів шукав Вітер молоду господиню Осіннього лісу. Але знайти не міг ніде.

Минув рік. Восени Вітер знову полетів на північ.

Він побачив дівчину із золотою косою на тій самій галявині і, сміючись, підхопив її, закружляв у веселому вихрі.

— Я знайшов тебе, знайшов! — радів Вітер.

— Облиш мене, облиш! — благала дівчина.

— Ти нічого так і не розумів. Ми не можемо дружити. Мене знов не стане!..

Шурхотить багряне листя під вітром, шепоче свої осінні казки. Завмирає, слухаючи їх, зів'яла волога трава. Відлітають у вирій стривожені птахи.

А Вітер кружляє й кружляє серед дерев, шукаючи господиню коротковічного Осіннього лісу, що знову зникла, наче чарівний сон...

Юрій Ярмиш

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСФОНД „ЮНАКА”

які вплинули до 1 листопада 1986 року

ЗСА:

\$120.00 Ярослав Цюк із сином Олегом
(Дивись дарункові передплати)
\$20.00 пл. сен. Юліан Крижановський,
Філядельфія (Дивись дарункові
передплати)

Австралія:

\$20.00 Микола і пл. сен. Люба Цюраки,
Аделаїда

Замість квітів на могилу
св. п.

ОЛЬГИ З МАРЧУКІВ ЦЮК

у 18-ту сумну річницю смерті нашої незабутньої
Дружини і Мами складаємо дальших 120.00 дол. на
створений нами фонд постійної дарункової передпла-
ти журналу „Юнак” для незаможних юнаків чи
юначок.

Ярослав — чоловік і син Олег
Філядельфія, 25.X.1986 р.

Замість квітів на могилу
св. п.

ВІКТОРА ЯВОРСЬКОГО

Голови Головної Пластової Ради й друга з юнацьких
років у Городенці складаємо \$20.00 на прес-фонд
„Юнак”.

Микола і Люба Цюраки

ДАРУНКОВА ПЕРЕДПЛАТА „ЮНАКА”

Чергова виплата \$20.00 на дарунок для незаможного
юнака чи юначки — передплата „Юнака” від пл. сен.
Юліана Крижановського, Філядельфія.

**СЕРДЕЧНА ПОДЯКА ВІД
ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА,**

*(яке у дуже великій потребі!) та від обдарованих
пластовим журналом „Юнак” замешкалих у Бразилії.
Зокрема зворушують дбайливістю про збереження
пам'яті своєї Дружини й Мами Ярослав і Олег
Цюки, які створили фонд дарункових передплат.
Кожного року вже 18-ий рік складають по 120.00
дол. замість квітів на могилу найдорожчої Дружини
і Мами на дарункові передплати „Юнака”. Глибока
шана і вдячність від Редакції „Юнака” і Дирекції Пл.
Видавництва.*

ПЛАСТПРИЯТ, ТОРОНТО ЗАПРОШУЄ НА ПЛАСТОВИЙ ТРАДИЦІЙНИЙ МАЛАНЧИН ВЕЧІР

Вечеря точно о год. 7:00 ввечері
Дві оркестри: „Нове покоління” і Тоні Морра
Під час вечері гратиме піяніст Віктор Коваленко

Маланчин вечір відбудеться **10 січня 1987 р.** від год. 6-ої до 2-ої ранку

Приміщення: Toronto, Hilton, HARBOUR CASTLE Convention Centre.

Продаж нумерованих квитків у книгарнях: „Арка” (Квін), „Арка” Блур-захід,
Торонто й у Пластовій Домівці 2199 Блур-захід, M6S 1N2

Ваш

ДОБРА НОВИНА!

КАНАДСЬКИЙ ПЕНСІЙНИЙ ПЛАН

зміниться на кращий
з 1 січнем 1987 року

З 1 січнем 1987 р. Пенсійний План у Канаді зміниться. Зміна дасть Плянці солідну довготермінову фінансову базу.

Важливо знати позитиви цієї зміни, бож План забезпечить Вас, коли підете на пенсію, у випадку непрацездатності, а родину коли Ви померете. Треба знати, коли звертатися по пенсію, до якої Ви управлені.

Наступні інформації подають головне щодо удосконалення Пляну.

Фінансування кращого завтра.

Нові постанови щодо забезпечення зроблять пенсійний План таким певним, як ніколи досі.

Якраз тепер Ви і Ваш пращадєвєць вкладає по 1.8% Вашого заробітку до максимальної суми. Кожного року до 1991 Ваші вклади будуть зростати на 0.2% і відтоді до 2011 року вони будуть 0.15%. Якщо вкладає максимум, будете платити більше близько \$26.— у 1987 році.

Ширші можливості вибору пенсії.

Після 1 січня Ви почнете діставати свою Сі-Пі-Пі пенсію вже у віці 60 років. Можна бути кваліфікованим до пенсії навіть не у вповні пенсійному віці. Якщо починає діставати пенсію перед 65 роками, пенсія буде менша, бож виплати менші і вони ж платитимуться впродовж довшого часу.

Якщо ж буде ваш вибір брати пенсію закінчивши 65 років (до віку 70 р.) Ваша місячна пенсія буде більша.

Ваша пенсія буде нормально виплачувана місяць після дня народження в 65 році життя кожного місяця поміж цією датою і датою початку виплати пенсії з тим, що сума її буде зрегульована на 0.5%. Це пристосування буде тривати так довго, як Ви діставатимете пенсію.

Підвищення пенсії за неспроможности працювати.

Якщо будете кваліфіковані до цього, висота пенсії буде значно підвищена. Наприклад — максимальна пенсія неспроможних працювати в 1987 році буде підвищена від \$487 до \$635 місячно.

Теж тоді, коли хтось нездатний починає повертатися до праці зможе мати покриття цієї нездатности тоді, коли виплачується пенсію 2 роки в останніх 3 роках.

Плата буде продовжена за поновного одруження.

Якщо Ви діставали безпеку (в подружжі!), вона буде продовжена навіть тоді, якщо Ви поновно одружитесь.

Якщо Ви одружилися знову й плата подружжя була припинилася, вона буде відновлена.

Поєднання пенсійного кредиту.

Якщо одруження кінчиться розводом, розведені управлені діставати половину „пенсійного кредиту“, того, що його подружжя заробило спільно. Після 1 січня 1987 року цей кредит може бути поділений, якщо подружжя чи „нелегальне співжиття“ пари кінчиться сепарацією.

Паювання пенсії.

Якщо Ви і Ваш подружній партнер дістають Сі-Пі-Пі пенсію і якщо й Ви заробили разом, вона може бути поділена, як тільки про це попросите.

Додаткова плата Вашим дітям.

В минулому дітям була однакова плата для всіх, навіть якщо обоє батьки платили внески, а згодом померли чи стали нездатними до праці.

Сполучуючи додаткову для дітей надплату і пенсію, тепер плата дітям значно підвищиться для тих, яким вона належить.

Правна „поєднана“ пенсія.

Якщо Ви маєте право діставати пенсію з додатком для нездібних, сума місячної плати буде більша. Сполучення двох плат уможливить тепер виплачувати кваліфікованим вищу суму.

Будова на соліднім фундаменті.

Стаючи фінансово готовим до майбутнього, завдячуємо це новому Канадському Плянці, бо він дає цей сильний фундамент, основу, на якій можете будувати майбутнє.

Тепер буде ні зашвидко, ні запізно починати цю будівлю Вашого майбутнього. Надіємося, що Ви почнете її будувати сьогодні.

Можливо Ви потребуєте більше інформації, щоб зрозуміти ці зміни. За книжечкою про Канадський Пенсійний План дзвоніть безкоштовно на поданий телефон, або пишіть на адресу:

CPP-INFO, P.O. Box 5400,
Postal Station "D"
Scarborough, Ont., M1R 5E8
1-800-387-8600
в Торонто, 973-6868

КАНАДСЬКИЙ
ПЕНСІЙНИЙ ПЛАН

Зміна для кращого
висліді

Я бажав би знати більше про новий Канадський Пенсійний План. Прошу прислати мені „добру новину“ — англійською, французькою мовою про:

- ☐ Пенсію для старших
- ☐ Нездібних до праці
- ☐ Посмертну й Забезпечену Плату
- ☐ Поєднання Пенсійного Кредиту
- ☐ Паювання Пенсії
- ☐ Фінансування Вашої Сі-Пі-Пі.

Ім'я і прізвище _____

Адреса: _____

Місто _____

Провінція _____

Поштовий знак _____ 03

Health and Welfare
Canada

Santé et Bien-être social
Canada

Канада

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради

в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.
Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Вжесневські

**THE FUTURE
BAKERY**

735 Queen St. West, Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!
Пластунки і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

**СВЯТО—МИКОЛАЇВСЬКИЙ
КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ**

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 336-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСТУНИ і ПЛАСТУНКИ

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстарішій кредитівці
у Торонті

**Українська
Кредитова Спілка**

Централа 295 College St. Toronto, Ont. M5T 1S2
Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ 3635 Cawthra Road
(біля Української Католицької Церкви)
Tel.: 272-0468

Відділ 2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario
Tel.: 762-6961

Відділ 225 The East Mall, Unit 16,
Etobicoke, Ontario
Tel.: 233-1254

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання
помагати членам в економічних справах порадами і
фінансово.

Наша справа — служити членам!

ОДИНОКА В ТОРОНТІ УКРАЇНСЬКА

COMMUNITY TRUST CO. LTD

2271 Bloor Street West
Toronto, Ontario M6S 1P1
Phone: (416) 763-7333

Приймає вклади і ощадності. —
Платить найвищі відсотки. —
Уділює особисті і моргеджові позики. —
Приймає і реєструє пенсійні плани і на
нові доми (PPC). — Полагоджує всі
банкові операції. — Завідує спадками і
довіреннями (траст).

ОЛЕНЬ

СОКІЛ

БДЖОЛА

БАРВІНОК

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА**

"САМОПОМІЧ"

**І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ
"САМОПОМІЧ"**

— ВІДДІЛ у ПАССЕЙКУ —

*запрошують Українське Громадянство
вступати в члени.*

Години урядування:

Понеділок	6:00 — 9:00 вечір
Вівторок	6:00 — 9:00 вечір
Середа	9:00 — 1:00 ппол.
Четвер	6:00 — 9:00 вечір
П'ятниця	6:00 — 9:00 вечір
Субота	9:00 — 1:00 ппол.

Щадить, позичає та полагоджуйте всі свої
фінансові потреби в своїй рідній Українській
Фінансовій Установі.

Кредитова Кооперативна платить вищі відсотки
від звичайних ощадностей якого-небудь банку
чи шадниці.

А також даємо на дуже догідних умовах
всякого роду позички.

ЗАЙДІТЬ ДО НАС ЧИ ПОТЕЛЕФОНУЙТЕ:

229 Hope Ave. Passaic, N. J. 07055. Tel. 201-473-5965

"... виховання — це надавання дум-
нам і почуванням якогось напрямку", —
наше Олександр Тисовський-Дрот. Пла-
стова преса саме й сприяє виконанню
цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передпла-
чуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і нова-
нів та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й
загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал до-
рослого членства Пласту, Пластприяту і
загалу батьків, які цікавляться вихован-
ням і громадськими справами.

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
REALTOR — INSURANCE BROKER

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
3359 Bloor St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666

INSURANCE:
2204 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5666

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: **Кредитівка "Самопоміч"**
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303